

Publicerad 2012-12-07 13:55 av Rolfsdotter

Trött på debatten ombarnfattigdom existerar eller inte, en överklass har vi och en medelklass, men finns det en underklass. Hörde uttrycket "resurs svaga familjer i debatten...tydligt ett finare ord... Skrivet i farten av ren frustration...

Barn fattig dom (debatt)

Minnena skaver, ett då och ett nu

hur inte bara kylan utan skammen

biter i kinderna

hur mönstret är lika

och liksom inte förändrar sig

hur attityder och tystnaden om

lär barnen bita ihop och hitta väg

Men någonting går sönder i mötet

med alla de andra som har

när det basala saknas och det

som finns bär uppenbara brister

när ännu en matsäck blivit "glömd"

när ännu en utflycksdag ersatts

med en sjukdag

när det inte är en sanning att det ordnar sig

med skridskor bara det blir is

Något går sönder och ett utanförskap

bygger murar

när det som är en självklarhet för vissa

blir en utopi och ouppnåliga mål för andra

hur man kan springa sig trött

och ändå halka efter

en förlamnade känsla över att aldrig

aldrig aldrig hinna fram

Hur en kalasinbjudan blir till magont och ångest

för presenten som måste köpas och kravet

på att bjuda igen anas...

I en verklighet där magar kurrar och kläder

bär namnlappar med andras namn än sitt eget

Hur en efterlängtd fritidsaktivitet precis

runt hörnet kan bli en ouppnålig dröm

Hur bristerna sätter sig olika men genom alla

årstider, terminer och traditioner

alltid som en oifrånkomlig närvaro...

Någonting går sönder....

Men visst kan vi fortsätta blunda

det finns ju det som har det värre

därför samlar vi gärna in medel till

andra sidan världen på andra sidan

där svälter barnen alldeles öppet och tillsammans...

Inget fel i det...men...

Oavsett, så finns det barn i vårt land

som lär sig tiga och gömma sig i massan

lär sig sig ljuga verkligheten lite ljusare

en överlevnadsstrategi allt annat än gynnsam

vi kan fortsatt låtsas, fortsätta blunda

Men någonting går verkligen sönder

i tystnaden växer skammen, ensamheten

utsattheten värker sig igenom

rotar sig i själ och kropp...

Jag tänker att jag inte fanns

där och då

lika lite som de här barnen

finns här och nu

hur transparant man kan bli

hur skuggor kan bli tröst

allt för att inte synas

det finns ju de som har det värre...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rolfsdotter med Poeter.se id #21193 innehar upphovsrätten